

”ברא מזיקין”

אמילי זומרפילד

בתוך מציאות שסועה ורוויית אי־ודאות, האמנית אמילי זומרפילד מציגה גוף יצירה אינטואיטיבי, חומרי וטעון שיצרה מסוף שנת 2023 ועד ימים אלו, בעיצומה של מלחמה מתמשכת.

"ברא מזיקין" היא תערוכה המחפשת שפה חזותית חדשה, כזו הנובעת מהקשרים עמוקים בין חומר, פחדים ותשוקה לחיים.

אמילי בוגרת המחלקה לאמנות חזותית "בצלאל" בירושלים. לאחר שהציגה בתערוכות יחיד וקבוצתיות הגיעה לסדנת "הרזידנסי" באמנות ההדפס של הגלריה העירונית לאמנות ברחובות, בה נעשו רוב העבודות המוצגות לראשונה בתערוכה זו.

אמילי שואבת השראה ממקורות תנ"כיים, איקונוגרפיה אירופאית נוצרית וממגוון תרבויות נוספות. בעבודותיה ניתן לזהות דמויות מיתיות כמו קטב מרירי והגולם מעולם המיתוס היהודי, דימויים כמו "ונוס של הים" כמלאך המוות, חתולים בעלי שתי זוגות עיניים ושמשות משוכפלות. רובם ככולם משמים כסמלים טקסיים ממקורות ודתות שונות.

לדבריה, העבודות נובעות מתוך חיפוש אישי אחר ייצוגים חזותיים ורעיוניים המעניינים אותה בתקופה הזו. הן אינן תגובה ישירה לתחושת חוסר האונים הכללית, אלא מבט מתוך מרחב של סקרנות וחקירה על התרבות בה אנו חיים. כיום גוברת ההישענות של חלקים נרחבים מהחברה הישראלית על ייצוגים דתיים ודימויים מיסטיים, לכן היא בוחנת את האופן שבו הדימוי החזותי היהודי שלרוב נעדר מייצוג מפורש, פוגש את כור ההיתוך המקומי המשלב השפעות מזרחיות, אירופאיות, עממיות ופופולריות.

רב היצירות בתערוכה נעשו בטכניקת מוקוליטו, שיטת הדפס יפנית הדומה לליטוגרפיה, אך במקום גלופת אבן, הדימוי נעשה על עץ. ההדפסה מאופיינת בנראות רישומית, על רקע טקסטורה עדינה של סיבי העץ. היצירה "קטב מרירי" היא דוגמא להדפס מסוג זה שעבר עיבוד בשעווה, שילוב של חוטי צמר, חיתוך ושכפול, תהליך שיצר דו-שיח בין הדימוי החזותי לחומר עצמו. הנייר הפסיק להיות מצע בלבד, והפך לגוף או פסל.

שם התערוכה, "ברא מזיקין", מצביע על יצירה מתוך כאוס, אך גם על פעולה אלכימית, ההפכת מחשבות טורדניות לדימוי, וחומר למהות. אלה אינם "מזיקים" כפשוטם, אלא דמויות־סף – שדים, סמלים וארכיטיפים המאפשרים לאמנית לבדוק את עצמה ואת המקום שבו היא חיה דרך מסך סמיך של דימויים טעונים.

אמילי, אמנית המייצגת דור צעיר ורגיש, בונה כאן עולם דימויים וחומרים המשמשים לה כגשר בין הפנימי לחברתי, בין הפוליטי לאיקונוגרפי. התוצאה היא מרחב חקירה פואטי ופתוח ללא פתרונות, אך עם עומק, סקרנות ואומץ להביט ישירות אל תוך האפלה ולברוא מתוכה.

אוצרת: יעל סונינו-לוי

1 קָטֵב מְרִירִי הוא תצרף המוזכר במקרא, רבים כתבו שהוא שמו של שד. מוזכר באגדה ובהלכה היהודית.

2 ונוס עולה מהים (ונוס אנדיומדה) הוא אחד מהייצוגים האיקוניים של האלה ונוס (אפרודיטה), שהתפרסמה בציור אהוב מאוד על ידי אפלס שציור במאה הרביעית לספירה

“Bara Mazikin - Creator of evil” Emily Sommerfield

In a fractured reality filled with uncertainty, artist Emily Sommerfeld presents an intuitive, material-driven, and emotionally charged body of work created from late 2023 through the present, during an ongoing war. “Bara Mazikin” (Creator of evil) is an exhibition that seeks a new visual language one that emerges from deep connections between material, fear, and a desire for life.

Emily is a graduate of the Department of Visual Arts at Bezalel Academy in Jerusalem. After participating in both solo and group exhibitions, she joined the printmaking residency program at the Municipal Gallery of Art in Rehovot, where most of the works shown here were created and are being exhibited for the first time. Her inspiration draws from biblical sources, Christian European iconography, and a variety of other cultures. Within her works, one can identify mythical figures such as Katav Meriri and the Golem from Jewish folklore, as well as images like Venus of the Sea as the Angel of Death, cats with two pairs of eyes, and duplicated sun. These images are part of ritual symbols from various religions and traditions. According to Sommerfield, the works arise from a personal search for visual and conceptual representations that resonate with her at this particular time. They are not direct responses to the general feeling of helplessness, but rather reflections from a space of curiosity and investigation into the culture we live in. Nowadays, there is an increasing reliance on religious and mystical imagery across wide segments of Israeli society. The artist examines how Jewish visual language—which often lacks explicit representation—intersects with the local melting pot of Eastern, European, folk, and popular influences.

Most of the pieces in the exhibition were created using the Mokulito technique—a Japanese printmaking method similar to lithography, but where the image is drawn on a wooden plate rather than on limestone. The resulting prints feature a sketch-like quality, set against the subtle texture of wood grain. One work, Katav Meriri, exemplifies this technique. It has undergone additional processing with wax, wool threads, cutting, and duplication—The way the layers are displayed creates a dialogue between the visual image and the material itself. Here, the paper is no longer just a surface, but becomes a body or a sculpture in its own right.

The exhibition’s title, “Creator of evil - Bara Mazikin”, refers to creation from chaos as well as an alchemical act—transforming intrusive thoughts into images, and material into essence. The “mazikin” are not harmful spirits in the literal sense, but rather liminal figures—demons, symbols, and archetypes—through which the artist examines herself and the world she inhabits, through a dense screen of emotionally charged imagery. Emily, an artist representing a sensitive and thoughtful younger generation, constructs a visual and material world that serves as a bridge between the internal and the societal, the political and the iconographic. The result is a poetic, open-ended space of exploration—not one that offers solutions, but one rich with depth, curiosity, and the courage to look directly into darkness and create from it.

Curator: Yael Sonnino-Levy

1 "Katav Meriri" is a compound term mentioned in the Bible, and many have written that it is the name of a demon. It is referenced in Jewish legend and Halakha (Jewish law).

2 "Venus Rising from the Sea" (also known as Venus Andromeda) is one of the iconic representations of the goddess Venus (Aphrodite). It became famous through a beloved painting by Apelles, created in the 4th century CE.

"בְּרַא מַזִּיקִין" – בּאֵרִי הַשֵּׁר־אִמִּילִי זּוֹמֶרפִּילֵד

פי וּאֵעַ מִחַטָּם וּמְלִי־בַּלְגֻמוּז, תַּעֲרֹז הַפִּנָּאָה אִמִּילִי זּוֹמֶרפִּילֵד מְגֻוּעָה אַעֲמַל בִּדְּיִהִיָּע, מַאֲדִיָּה וּמִשְׁחוּנָה אַנְשָׁאָתָּהּ מִנְדּוּ נְהַיָּאָה אַעֲמ 2023 וְחַתִּי הַיּוֹמ, פִּי חֲצֻמַּח הַחַרֵב הַמִּסְתַּמֶּר. "בְּרַא מַזִּיקִין" (בּאֵרִי הַשֵּׁר־) הוּא מַעֲרֹז יִסְעִי לִאִיבָד לַגֵּזַה פִּנִּיָּה מֵרִנִּיָּה גְּדִידָה, לַגֵּזַה תִּנְבַּע מִן עֵלָאֻת עֵמִיקָה בֵּינן מַאֲדָה, הַמִּחָוּף וְהַרְגֵּבָה פִּי הַחַיָּה.

אִמִּילִי חֲרִיבָה קִסַּם הַקִּנוֹן הַמֵּרִנִּיָּה פִּי אַקַּאֲדִימִיָּה "בְּתִסְלִיל" בַּקִּדְּס. בַּעַד עֲרֹז אַעֲמַלְהָ פִּי מַעֲרֹז פִּרְדִּיָּה וְגַמְעִיָּה, קִיַּמְת לִּי וּרְשָׁה "אִקָּמַה הַפִּנָּאן", פִּי אִטָּר פִּן הַמְּטֻבּוֹעַת בִּצָּלָה הָעֲרֹז הַבִּלְדִּיָּה לַלִּפְנוֹן פִּי רַחוּפוֹת, פִּיְהָ אַנְשָׁאֹת מַעֲטָם אַעֲמַלְהָ הַמַּעֲרוּצָה לְאֹל מֵרָע פִּי זֶהָ הַמַּעֲרֹז.

תִּסְתַּמַּד אִימִילִי אִלְהַמָּהּ מִן הַמַּצָּדִיר הַתּוֹרַתִּיָּה, הָאִיְקוֹנַת הָאוֹרֻבִּיָּה הַמִּסִּיחִיָּה וּמִחְתַּלֵּף הַתְּחָלָּת הָאַחֲרִי. פִּי אַעֲמַלְהָ, יִמְכֵּן תַּחְדִּיד הַשְּׁחִשְׁיַת הָאֲסֻטּוֹרִיָּה מִתֵּל "כִּיַּף מֵרִירִי"1 וְ"גּוֹלִם" הַמִּקְתִּבְּסָה מִן עַלְמ הָאֲסַטִּיר הַיִּהוּדִיָּה, שְׁחִשְׁיַת מִתֵּל "פִּינוֹס הַבַּיֵּר"2 כְּמַלָּאֵק הַמוֹת, קִטְּץ בִּזְוָגִינ מִן הָעִיּוֹן, וּשְׁמוֹס מְכֻרָרָה. תִּשְׁכַּל זֶהָ הַצּוֹר חֲזָא־מִן הַרְמוֹז הַדִּינִיָּה וְהַטְּקִסִּיָּה מִן מַצָּדִיר וּדִינָאֻת מִחְתַּלֶּף.

חֲסַב קוֹלְהָא, תִּנְבַּע אַעֲמַלְהָ מִן בַּחֲט־שְׁחִשְׁי עַן הַצּוֹר וְהַתְּמִשְׁיַלַּת הַמֵּרִנִּיָּה וְהַמַּפְהִימִיָּה הַתִּי תִּהְמָּהּ פִּי זֶהָ הַפֶּתֶרָה. אִנְהָ לִיבִּסֵּת אִסְתַּגִּיבָה מִבְּאִשָּׁרָה לַלִּשְׁעוֹר הָעַלָּם בַּלְעֲגֵז, בֵּל הִי נִזְרָה מִן בַּאֵב הַפְּצוֹל וְהַדְּרָסָה חוֹל הַתְּחָלָּה הַתִּי נַעִישׁ פִּיְהָ. חַלִּיאָ, תַּעֲתַמַּד שְׂרַאחַ כִּבִּירָה מִן הַמַּגְתַּע הָאִסְרַאִילִי בִּשְׁכַּל מֵזַאִיד עַלִּי הַרְמוֹז הַדִּינִיָּה וְהַצּוֹר הַרוּחַאנִיָּה, לָזָא תַּחֲכַס אִימִילִי הַטְּרִיבָה הַתִּי תִּלְנַפִּי בְּהָ הַצּוֹרָה הַמֵּרִנִּיָּה הַיִּהוּדִיָּה, הַתִּי תִּכּוֹן גַּלְבָּא מְגֻרָדָה וְגִיר צִרִיבָה, בִּבּוֹתָקָה הָאִנְשַׁהָר הַמַּחְלִיָּה הַתִּי תַּגְתַּע בֵּינן הַתַּאֲתִירַת הַשִּׁרְקִיָּה, הָאוֹרֻבִּיָּה, הַתְּרַאֲתִיָּה וְהַשְּׁעִיבִיָּה.

אַנְשִׁנְת הַפִּנָּאָה מַעֲטָם הָאַעֲמַל הַמַּעֲרוּצָה בַּאִסְתַּחַד מִקְתִּנִּיָּה מוֹקוֹלִיטוֹ, וְהִי טְרִיבָה טְבָאָה יַאֲבַאנִיָּה תִּשְׁבֵּה הַטְּבָאָה הַחֲגִרִּיָּה (הַלִּיטוֹגְרַפִּיאָ), וְלִכֵּן בְּדִלָּא־מִן הַנִּקְשׁ עַלִּי הַחֲגֵר, תִּנְקֹשׁ הַצּוֹרָה עַלִּי הַחֲשֵׁב. יִתְמִיר הָעֵמַל הַמְּטֻבּוֹעַ בְּאִסְלוֹב הַרְסַם (הָאִסְכִּיִּשׁ), עַלִּי חֲלַפִּיָּה נָאֵמָה לְאִלְיַף הַחֲשֵׁב. הָעֵמַל "כִּיַּף מֵרִירִי" הוּא מִתַּל עַלִּי זֶהָ הַנוֹעַ מִן הַמְּטֻבּוֹעַת הַתִּי תַמַּת מַעֲלַתְהָ בַּלְשַׁמַּע, בַּדְּמַח הַחִיּוּט הַצּוֹפִיָּה, הַקֶּצֶץ וְהַנִּסְחַ, וְהִי עֵמִלִּיָּה חֲלַקְת חוּאֲרָא בֵּינן הַצּוֹרָה הַמֵּרִנִּיָּה וְהַמַּאֲדָה נַפְסָהָ. לִּמ תַּעַד הַוּרְקָה מְגִרֵד רִכִּיזָה, בֵּל אֲבִיבְחַת גִּסְדָּא־אוֹ תַּמְתַּלָּא־.

יִשְׁבִּיר עֲנוּאֵן הַמַּעֲרֹז "בְּרַא מַזִּיקִין" (בּאֵרִי הַשֵּׁר־) אִלִּי הַחֲלֻץ מִן הַפוּזִי, וְלִכֵּן אִיבְטָא־אִלִּי עֵמַל חִימִיאִי, וְהוּא תַּחוּיִל הָאֲפִקָּר הַמִּזְעָה אִלִּי צוֹרָה, וְהַמַּאֲדָה אִלִּי גּוּהֵר. זֶהָ לִיבִּס "שֵׁר־" בַּלְמַעֲנִי הַחֲרַפִּי, בֵּל הִי שְׁחִשְׁיַת חֲדוּדִיָּה - שִׁיטָּאִינ, רְמוֹז, וְאַנְמַט אֹוִלִּיָּה תִּתִּיחַ לַלִּפְנָאָה חֲפֻס נַפְסָהּ וְהַמְּכַאן הַזִּי נַעִישׁ פִּיְה מִן חֲלַל שַׁאֲשָׁה סְמִיכָה מִן הַצּוֹר הַמִּשְׁחוּנָה.

אִמִּילִי, פִּנָּאָה תַּמְתֵּל גִּילָא־שַׁבָּא־וְחַסַּאִסָּא, תִּבְנִי הֵנָּה עַלְמָא־מִן הַצּוֹר וְהַמוּאֵד הַתִּי תַעֲמַל כְּגִסֵּר בֵּינן הָאֲחַחִלי וְהָאֲגְתַּמַּעִי, וּבֵינן הַסִּיאִסִּי וְהָאִיְקוֹנִי. הַנִּתְיַבָּה הִי מַסַּאָה בַּחֲט־שַׁאֲעִרִּיָּה וּמִקְתּוּחָה בְּדוֹן חֲלוֹל, וְלִכֵּן מַעַק, פְּצוֹל וּשְׁגָאָה לַלְּנַזֵּר מִבְּאִשָּׁרָה פִּי הַצֻּלָּם וְהַחֲלֻץ וְהָאִבְתָּקֵר מִן חֲאֵחֵה.

אִמִּינָה הַמַּעֲרֹז: יַאֲעִיל סוֹנִינוֹ-לִיפִי

1"כִּיַּף מֵרִירִי" מִטְּטַלח תּוֹרַתִּי מֵרַגֵּב (פִּי הַתְּרַגְמָה הָעִרְבִּיָּה לַלְּתוֹרָה יִזְהַר תַּחַת אִסַּם "דַּא־סַאמ"), יַעֲתַד הַכִּתְּרִיוֹן אִנְּה אִסַּם שִׁיטָּאֵן וּמִזְכּוֹר אִיבְטָא פִּי הָאֲסַטִּירִי וְהַשִּׁרְיָה הַיִּהוּדִיָּה.

2תַּעֲתִּיר פִּינוֹס הַצָּאֵדָה מִן הַבַּיֵּר (פִּינוֹס אַנְדְּרוֹמִידָא) אִחְדִּי הַצּוֹר הָאִיְקוֹנִיָּה לַאִלְהָה פִּינוֹס (אֲפְרוּדִיַּת), וְהַתִּי אִשְׁתַּהֲרַת פִּי לּוּחָה מְחֻבָּבָה גְּדָא רַסְמָהּ אִבְלִיבִּס פִּי הַקֶּרֶן הָרַבִּיעַ הַמִּילַדִּי.